

Από την απόπειρα επιβολής της Δυνάμεως,

στη Δύναμη του Δικαίου της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Μετά τις πρόσφατες ενέργειες της ηγεσίας του ΥΠΔΒΜΘ, η ΑΣΚΤ πλέον βρίσκεται σε νομικό κενό και συνεχιζόμενη ομηρία, ως προς την κανονική λειτουργία της. Η νομική παθογένεια έχει προκύψει από τις επικίνδυνα αυθαίρετες, ανυπόστατες, αυταρχικές πράξεις του Υπουργείου. Η Πρυτανεία και τα συλλογικά όργανα της ΑΣΚΤ, με αίσθημα ευθύνης και σεβασμό απέναντι στον φορολογούμενο πολίτη, αναλογιζόμενοι το οικονομικό κόστος και την απορύθμιση που θα είχε η αναστολή της λειτουργίας της Σχολής, συνεχίζουν την εκπαιδευτική λειτουργία της, παρά την θεσμική ανωμαλία που έχουν επιφέρει στο Ίδρυμα και τη διοικητική του λειτουργία, οι πράξεις αυτές.

Κατά την έκτακτη συνεδρίαση της Συγκλήτου της ΑΣΚΤ (συν. 24/1/2012), με θέμα τις δύο εσφαλμένες και έκνομες «Διαπιστωτικές Πράξεις» της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας (εκδ. 13/1/2012 και 20/1/2012) κατά των Πρυτανικών Αρχών και 27 μελών ΔΕΠ της Συγκλήτου του Ιδρύματος, αποφασίστηκε να απαιτηθεί από την Πολιτική Ηγεσία του ΥΠΔΒΜΘ, η Δημόσια συγνώμη προς την ΑΣΚΤ, (με πλήρη ανακοίνωση προς το τύπο και τα ΜΜΕ). Δημόσια αποκατάσταση του δικαίου, της ηθικής βλάβης, της προσβολής και του δημόσιου διασυρμού που ακόμα και σήμερα, εξακολουθούν να υφίστανται οι Πρυτανικές Αρχές, τα μέλη ΔΕΠ και εν γένει το κύρος και η δημόσια αξιοπιστία του Ιδρύματος. Η απαίτηση αυτή της Συγκλήτου και των Πρυτανικών Αρχών δεν γίνεται με σκοπό να εκθέσει την πολιτική ηγεσία (άλλωστε δεν θα χρειαζόταν, την εκθέτουν ανεπανόρθωτα στην Πανεπιστημιακή κοινότητα - και τη κοινωνία - οι ίδιες οι μεθοδεύσεις και οι πράξεις της), ούτε απορρέει από καμιά ρεβανσιστική διάθεση. Η ΑΣΚΤ ως Καλλιτεχνικό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα απέχει από αυτές τις τακτικές, ακολουθεί μια στάση συνετή, «αδιατάρακτη από πράξεις φθαρτές και νόθες». Στάση που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις επιθετικές επιλογές του Υπουργείου και της κάθε λογής αυταρχικές πιέσεις και εκβιασμούς που γνώρισε ο Πανεπιστημιακός χώρος, με κορύφωση στη περίπτωση της ΑΣΚΤ, τις δρακόντειες, έκνομες, επιθετικές πράξεις της «πάταξης» και της απόπειρας καθαίρεσης. Είναι ωστόσο υποχρέωσή μας, να αναδείξουμε την επικινδυνότητα αυτών των αποφάσεων, το ηθικό και οικονομικό κόστος που απορρέει από αυτές, και τη «νέα» αποκάλυπτη θεσμική βία του «θα σας πατάξουμε».

Όμως η διακίνηση της πληροφορίας στο τύπο και το διαδίκτυο, περί της καθαίρεσης των καθηγητών και του Πρύτανη του Ιδρύματος, δημοσιοποιεί ευτυχώς

στη κοινωνία, το πρωτοφανές στα πανεπιστημιακά χρονικά ακραίο και ανυπόστατο συμβάν. Ωστόσο επικοινωνιακά στο μεγαλύτερο ποσοστό μη σχετικών αναγνωστών και στους πολίτες, εντυπώνει λανθασμένα και περισσότερο μάλλον, το ψεύδος ότι η απόπειρα της καθάιρεσης εδράζεται στη βάση μιας ενοχής των καθηγητών και της Πρυτανείας της ΑΣΚΤ για ένα έγκλημα τουλάχιστον κατάχρησης, υπεξαίρεσης, ή βιασμού. Διαφορετικά τι θα δικαιολογούσε μια ανάλογη απόφαση και πράξη καθάιρεσης; Όμως το «έγκλημα», η ενοχή και η απολογία βαρύνουν εξ ολοκλήρου το Υπουργείο, και αποκλειστικά αυτούς που το μεθόδευσαν τόσο καιρό, μέχρι να βγεί η υπόθεση από το συρτάρι και να φτάσει να γίνει απαξιωτική πράξη, απόπειρας καθάιρεσης και εκφοβισμού. Είναι το αποτέλεσμα ενός επιθετικού πανικού που έχει καταλάβει τους αρμόδιους εισηγητές, και ειδικούς συμβούλους, της Υπουργού κας Α. Διαμαντοπούλου. Αυτοί γνώριζαν, αυτοί αποσιώπησαν τα πλήρη και πραγματικά στοιχεία από το νέο Αναπληρωτή Υπουργό, με διπλή πολιτική σκοπιμότητα.

Σε αυτή την υπόθεση, επικοινωνιακά «πληρώνουν το μάρμαρο» από τη μία ο νυν Πρύτανης, του οποίου καταχρηστικά και κατ'εξακολούθηση το όνομα του διασύρεται, για μια σωστή μεν απόφαση της Συγκλήτου αλλά του 2004. Από την άλλη ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Κ. Αρβανιτόπουλος, που με θητεία μόλις δύο μηνών και μάλλον με άγνοια περί της «υπόθεσης», παρά τις αποδεδειγμένες από την δεύτερη ανακλητική πράξη επιφυλάξεις του, ατυχώς και υπό πίεση, υπογράφει στις 13/1/2012 την πράξη της καθάιρεσης των 27 μελών της Συγκλήτου, καθηγητών και των Πρυτανικών Αρχών. Το λανθασμένο αιτιολογικό της δεύτερης Ανακλητικής Διαπιστωτικής Πράξης του, είναι αποδεικτικό της ελλιπούς γνώσης του για την υπόθεση, και παράλληλα προς τιμήν του, τεκμήριο εκπαιδευτικής ευαισθησίας και καλής πρόθεσης για τη λειτουργία του Ιδρύματος. Είναι μια Αλήθεια που οφείλω να επισημάνω, πολύ περισσότερο όταν απ'την άλλη πολιτική πλευρά, προσλαμβάνω ακόμα και σήμερα, παντελή έλλειψη αισθήματος Δικαίου, ευθύνης, και συναίσθησης των πράξεων τους.

Αλλά αν στο πλαίσιο της Συγκυβέρνησης στο Υπουργείο, η πολιτική αντιπαλότητα, η σκοπιμότητα, η μεθόδευση, η αποσιώπηση, η επιλεκτική επίκληση στοιχείων και έτσι η απόκρυψη, οδήγησε μια γελοία καταγγελία να αποβαίνει επικίνδυνη και με καφκικές διαστάσεις αφήγηση, δεν θέλω να φανταστώ, τι θα συνέβαινε αύριο, σε μια πρακτική εφαρμογή του νόμου, στα ανομοιογενούς σύνθεσης, διαρκικά και ετεροδιοικούμενα Πανεπιστημιακά Συμβούλια και τις «νέες» αρχές διοίκησης.

Γιώργος Χαρβαλιάς – Πρύτανης ΑΣΚΤ